

KRZYCZĄCY (5) *part praes act*

sg m N krzyczący (2). ◊ *A* krzycząc(e)go (1). ◊ *pl G* krzyczących (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wołający donośnym głosem; clamator Calep (5) : Vcho flyśłąc błogofławiáło mię [...] Przetho zem wybawiał vbogiego krzyczącego [pauperem vociferantem] Leop Iob 29/12; głos był ieden ze wńzech/ iákmiarz ná dwie godzinie krzyczących [quasi per horas duas clamantibus] BudNT Act 19/34; Calep 203a.

Szereg: »wołający a krzyczący« (1): O gdybyście słyźzeli głofy teraz pokutuiących dobrych onych Grekow/ á w niewoli ná was wołaiących á krzyczących: Wy oftátki Kościoła Greckiego/ [...] nie náśláduyćie grzechow náłzych SkarJedn 401.

W przen (1) : temu zábiega iákoby fie krew niewinna nie laá po ziemi/ á iákoby głos krzyczączy nie leciał o pomśtę do Pána Bogá śwego. RejZwierc 141.

Synonim: wołający.

Cf KRZYCZEĆ